

ROZRYWCA (1) *sb m*

N sg rozrywca.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Ten, kto przerywa czyjąś wypowiedź:

Wyrażenie: »mowy rozrywca«: Interpellator, Interventor, qui interrumpit sermonem aut aliud aliquid agentem – Mowi rozrywca, przeriwac. Calep 553a.

Cf PRZERYWACZ

ZCh